

Disposició final vuitena. Títol competencial.

Aquesta Llei es dicta a l'empareda del que preveuen l'article 149.1.4a de la Constitució, l'apartat 2 de l'article 173 i la disposició final cinquena d'aquesta Llei, d'acord amb el que preveu l'article 149.1.1a i 18a de la Constitució.

Disposició final novena. Esportistes d'alt nivell.

El Ministeri de Defensa i el Consell Superior d'Esports o les administracions públiques amb competències en matèria d'esports poden subscriure convenis de col·laboració mútua i de suport als esportistes d'alt nivell que pertanyen a les Forces Armades, per tal de fomentar la pràctica i la formació esportives.

Disposició final desena. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de maig de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,
FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

11195 LLEI 18/1999, de 18 de maig, de modificació de l'article 9, apartat 5, del Codi civil. («BOE» 119, de 19-5-1999.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'adopció internacional és una institució que per causes ben conegudes ha experimentat un augment notabilíssim en els darrers anys. La preocupació sobre els problemes inherents a aquesta institució i la finalitat d'evitar actuacions privades abusives han inspirat el Conveni de l'Haia relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, subscrit el 29 de maig de 1993 i ratificat per molts països, entre els quals hi ha Espanya («Butlletí Oficial de l'Estat» d'1 d'agost de 1995). El Conveni tendeix a assegurar la protecció del nen mitjançant la intervenció necessària en tot el procés de constitució de l'adopció de les autoritats centrals o organismes acreditats de l'estat d'origen i de l'estat de recepció.

Ara bé, per més que l'adopció constituïda per espanyols a l'estranger s'hagi ajustat a les directrius del Conveni, no es pot evitar que hi hagi diferències entre els efectes de l'adopció estrangera i els que produeix aquesta institució a Espanya. Fins i tot quan l'adopció ha estat certificada de conformitat amb el Conveni (article 23), el seu reconeixement obligatori a Espanya no pot arribar a transformar automàticament una adopció simple en una adopció amb plenitud d'efectes com és l'espanyola. Així ho ha d'admetre el mateix Conveni de l'Haia, que en l'article 27 preveu la conversió de l'adopció en l'Estat de recepció.

Actualment en l'àmbit nacional el reconeixement d'efectes a Espanya de l'adopció constituïda a l'estranger està regulat per l'article 9, apartat 5, incís final, del Codi civil, redactat per la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica al menor, de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil. En virtut d'aquesta norma s'estableix, d'una banda, que no es reconeix a Espanya l'adopció constituïda a l'estranger mentre l'entitat pública competent no hagi declarat la idoneïtat de l'adoptant, si aquest és espanyol i està domiciliat a Espanya en el moment de l'adopció, i s'afegeix, d'altra banda, que «...no serà reconeguda a Espanya com a adopció la constituïda a l'estranger per l'adoptant espanyol, si els efectes d'aquella adopció no es corresponen amb els que preveu la legislació espanyola».

La conclusió del legislador és encertada quan la institució estrangera no suposi l'establiment d'una relació de filiació entre l'adoptant i l'adoptat o quan l'adoptat mantingui els vincles amb la família biològica anterior. Però la solució no és gens segura quan la no-correspondència d'efectes es dona perquè l'adopció estrangera és revocable a sol·licitud de l'adoptant durant la minoria d'edat del fill adoptiu. Si aquesta és l'única diferència entre l'adopció estrangera i l'espanyola, és just que s'obri algun camí perquè, sense necessitat que l'adopció es constitueixi «ex novo» a Espanya per via judicial, es pugui reconèixer eficàcia en el nostre ordenament a aquestes adopcions estrangeres.

Aquesta és la finalitat exclusiva d'aquesta Llei. Si, per compareixença davant l'encarregat del Registre civil o en un altre document públic, l'adoptant o els adoptants espanyols renunciïn expressament al dret que els concedeix la llei estrangera per revocar l'adopció, ja no hi ha obstacles perquè aquesta adopció pugui ser reconeguda a Espanya i inscriure's en el Registre amb tots els efectes derivats d'aquesta inscripció.

Article únic.

S'afegeix un paràgraf final a l'apartat 5 de l'article 9 del Codi civil amb el text següent:

«L'atribució per la llei estrangera d'un dret de revocació de l'adopció no n'impedeix el reconeixement si es renuncia a aquest dret en document públic o per compareixença davant l'encarregat del Registre civil.»

Disposició transitòria única.

El que disposa aquesta Llei també és aplicable a les adopcions constituïdes abans de l'entrada en vigor de la Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de maig de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ